

Arrest

nr. 120 077 van 4 maart 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 september 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 november 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. LENTZ loco advocaat D. ANDRIEN en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 4 oktober 2012 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 12 september 2013 werd een beslissing tot uitsluiting van de hoedanigheid van vluchteling en tot uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Tamil, afkomstig uit Point Pedro, Jaffna, Sri Lanka en bent u in het bezit van de Sri Lankaanse nationaliteit. U bent gehuwd en hebt twee minderjarige kinderen. In 1999 geraakte u gewond aan het hoofd en been bij een morteraanval in Murasummoddai. Eind 1995 ontheemde u naar de Vanni-regio, waar u tot eind 2001 woonachtig was in Kandawali. In November 2001 diende u zich onder dwang aan te sluiten bij het LTTE. U kreeg een militaire training van 45 dagen waarna u werd ondergebracht bij de financiële afdeling van het LTTE. Na een financiële opleiding van 6 maanden kwam u terecht bij de subdivisie 'Elanth Tendra Vaanipam', de afdeling die verantwoordelijk is voor de verkoop van bier en Arak voor het LTTE, waar u werd aangesteld als verantwoordelijke voor het filiaal Vanni Oost van deze organisatie. U deed deze job tot mei 2009 en was tot januari 2009 woonachtig in Kaiveli, Puthukkudiyiruppu. U had in deze functie 10 à 12 directe medewerkers onder uw leiding. Daarnast gaf u tevens leiding aan 12 verkooppunten van drank, waar telkens twee à 3 personen tewerkgesteld waren. In totaal was u zo verantwoordelijk voor 40 tot 45 personen. U haalde een gemiddelde dagomzet van 200.000 Sri Lankaanse roepies (ongeveer 1135 euro). Uw Tijgeraam luidde N.. De laatste maand van de oorlog stond u noodgedwongen mee in voor het ophalen van gewonden op het slagveld. Bij deze werkzaamheden geraakte u op 6 mei 2009 te Karayanmullivaikal gewond, toen u geraakt werd door een kogel in uw ellenboog. Hierna ging u naar uw familie toe en op 16 mei 2009 gaf u zich samen met vele anderen over aan het leger. Jullie werden eerst naar een legerkamp in Mullaitivu gebracht om vervolgens de volgende dag met de bus van Mullaitivu naar Omanthai te worden gebracht. Daar maakte u zich bij het leger bekend als lid van het LTTE. Terwijl uw gezin in deze periode werd ondergebracht in een interneringskamp voor burgers in Vavuniya, werd uzelf ondergebracht in een school in Rampaikulam. Daar werd u eerst één week apart gehouden, tijdens dewelke u door het leger zwaar gefolterd werd. Het leger wilde van u weten waar het LTTE zijn geld had verborgen. Tot juni 2009 verbleef u daar. Vervolgens werd u ogeplaatst naar een kamp ondergebracht in de school 'Tamil Maha Vidyalayam' in Vavuniya. Daar hield het leger u tot maart 2010 vast. Hierna verbleef u zes maanden in een kamp van de luchtmacht in Thrukonomadu (district Polanaruwe), waarna u werd ogebrachte naar een legerkamp te Senpura. Op al deze verschillende locaties werd u verhoord door CID (Criminal Investigation Department). Ten slotte werde u eind april 2011 overgebracht aar Vavuniya Maruthamadu. Daar werd u op 5 juni 2011 vrijgelaten. Ook na uw vrijlating bleven de autoriteiten u lastig vallen. U bleef geregeld bezoek krijgen van mensen van het leger en de politie. De eerste zes maanden geregeld en daarna kreeg u een meldingsplicht opgelegd. U diende zich wekelijks te melden bij het leger in Selvanayagapurama (Trincomalee). In april 2012 kreeg u opnieuw problemen nadat uw neef, Rav. Rag., op 5 of 6 april 2012 werd door militairen opgepakt. Zijn arresatie hield verband met foto's van mishandelingen begaan door militairen tijdens de oorlog die hij bewaarde. waarschijnlijk verkocht hij deze aan de media. Die dag viel de politie uw woning binnen en trof daar zijn laptop met dergelijke foto's aan. Als gevolg van deze gebeurtenis waren de militairen ook op zoek naar u. U werd hierover ingelicht door uw oom en dook onder bij uw oom in Salli (district Trincomalee). Daar verbleef u ongeveer een maand. Daarna bracht uw oom u naar Pankulam (Trincomalee), waar u tevens ongeveer een maand verbleef. Vervolgens ging u naar Mannar van waaruit u op 6 september 2012 per boot Sri Lanka verliet. U kwam hierop terecht in India van waaruit u op 2 oktober 2012 verder reisde. U nam toen in het bezit van een vals paspoort het vliegtuig naar een onbekende eindbestemming. Daar aangekomen reisde u over de weg verder naar België. Op 4 oktober 2012 kwam u in België aan en nog diezelfde dag diende u hier een asielaanvraag in. Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw Sri Lankaanse nationale identiteitskaart; uw Sri Lankaans rijbewijs; een foto van uw huwelijk; uw huwelijksakte; de geboorteakte van u, uw echtgenote en twee kinderen; documenten die verband houden met uw na-oorlogse detentie, waaronder een foto, uw IOM registratiekaart en uw ICRC registratiekaart; een 'reintegration certificate' uitgereikt op het datum van uw vrijlating op 5 juni 2011; een brief van het secretariaat van de president van Sri Lanka op datum van 28 maart 2011 als antwoord op een vraag van uw echtgenote tot u vrijlating uit het rehabilitatiekamp gericht; een attest van familiesamenstelling; een krantenartikel over de arrestatie van uw neef; de tijdelijke identiteitskaart voor IDPs van uw echtgenote, uitgereikt door de politie van Vavuniya in juni 2009; medische documenten die verband houden met de door u in het verleden opgelopen verwondingen; een 'pregnancy record' dat verband houdt met de geboorte van uw oudste kind; artikels over vrijgelaten ex-LTTE-leden die na hun vrijlating opnieuw werden opgepakt en vervolgens vrijgelaten.

B. Motivering

U leert uw ingeroepen vrees met uw werkzaamheden in het verleden voor de financiële afdeling van het LTTE, waar u stelde van medio 2002 tot mei 2009 verantwoordelijke te zijn geweest voor de afdeling Vanni Oost van de organisatie verantwoordelijk voor de verkoop van bier en Arak. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat deze door u aangehaalde activiteiten voor het LTTE niet in twijfel worden getrokken en dus als geloofwaardig worden beoordeeld. U legde hierover coherente en voldoende gedetailleerde verklaringen af. Bovendien slaagde u erin uw lidmaatschap in het verleden van het LTTE indirect aan de hand van documenten te staven. Als dusdanig is het inderdaad aannemelijk dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie (het verdrag van Genève van 28 juli 1951) bestaat.

Het UNHCR (UN High Commissioner for Refugees) benadrukt in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Sri Lanka van 21 december 2012 dat personen die verdacht worden van banden met het LTTE, waaronder ook voormalige LTTE strijders of andere medewerkers, zoals u, als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. Aansluitend hierbij stelt UNHCR dat 'rehabilitees' (vroegere LTTE leden die na de oorlog in rehabilitatiecentra werden vastgehouden), tevens zoals u, na hun vrijlating blijvende problemen kunnen ondervinden met de autoriteiten. Bij dit alles merkt het UNHCR evenwel ook op dat asielaanvragen van personen die verdacht worden van banden met het LTTE, in het bijzonder voormalige kaderleden, ongeacht of zij betrokken waren bij militaire operaties, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de asielaanvraag, moeten onderzocht worden op mogelijke uitsluiting van de vluchtelingenstatus. Een bijzondere aandacht moet volgens UNHCR hierbij worden besteed aan voormalige strijders van het LTTE. UNHCR stelt hierbij dat mogelijke uitsluiting op grond van betrokkenheid bij oorlogsmisdrijven en ernstige mensenrechtenschendingen, overeenkomstig artikel 1 F (a) van de Vluchtelingenconventie, van bijzonder belang is in de Sri Lankaanse context.

Niettegenstaande het bestaan in uw hoofde van deze terechte vrees voor vervolging, dient in het kader van onderzoek van uw asielmotieven bijgevolg tevens te worden nagegaan of artikel 1, par. F (a) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 van toepassing is. Artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet stelt overigens dat een asielzoeker wordt uitgesloten van de Vluchtelingenstatus indien hij of zij valt onder artikel 1 D, E of F van de Vluchtelingenconventie, hetgeen ook van toepassing is op personen die weten en willen hebben aangezet tot of anderszins hebben deelgenomen aan de in voornoemd artikel 1F genoemde misdrijven of daden. Artikel 1, F, lid a van het Verdrag van Genève stelt dat de bepalingen van het verdrag niet van toepassing zijn op een persoon ten aanzien van wie er ernstige reden zijn om te veronderstellen dat hij of zij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan, zoals omschreven in de internationale overeenkomsten welke zijn opgesteld om bepalingen met betrekking tot deze misdrijven in het leven te roepen. Uw jarenlange verantwoordelijkheid voor de verkoop in de regio Vanni Oost van alcoholische dranken voor het LTTE en uw bijdrage hierdoor bij de inzameling van fondsen voor het LTTE dient te worden onderzocht in het licht van de in voornoemde Vluchtelingenconventie voorziene uitsluitingsgronden. Het statuut van Rome inzake het Internationaal Strafhof (Rome Statute of the International Court) van 17 juli 1998, geratificeerd door België, geeft de meest recente definities van oorlogsmisdrijven en misdrijven tegen de menselijkheid waarover het Internationaal Strafhof rechtsmacht heeft. Artikel 7 van het Statuut van Rome bepaalt dat "onder misdaad tegen de menselijkheid een van de volgende handelingen verstaan wordt, indien gepleegd als onderdeel van een wijdverbreide of stelselmatige aanval gericht tegen een burgerbevolking, met kennis van de aanval: (a) moord; (b) uitroeiing; (c) slavernij; (d) deportatie of gedwongen overbrenging van bevolking; (e) gevangenneming of elke andere ernstige beroving van de lichamelijke vrijheid in strijd met de fundamentele regels van internationaal recht; (f) marteling; (g) verkrachting, seksuele slavernij, gedwongen prostitutie, gedwongen zwangerschap, gedwongen sterilisatie, of elke andere vorm van seksueel geweld van vergelijkbare ernst; (h) vervolging van een identificeerbare groep of collectiviteit op politieke, raciale gronden of gronden betreffende nationaliteit, op etnische, culturele of godsdienstige gronden of op grond van het geslacht, zoals nader omschreven is in het derde punt, of op andere gronden die algemeen ontoelaatbaar worden geacht krachtens het internationaal recht, in verband met in dit punt bedoelde handelingen of een misdaad waarover het Hof rechtsmacht heeft; (i) gedwongen verdwijningen; (j) apartheid; (k) andere onmenselijke handelingen van vergelijkbare aard waardoor opzettelijk ernstig lijden of ernstig lichamelijk letsel of schade aan de geestelijke of lichamelijke gezondheid wordt veroorzaakt". Oorlogsmisdrijven worden in artikel 8 van het Statuut van het Internationaal Strafhof gedefinieerd afhankelijk van de aard van het conflict. De Sri Lankaanse burgeroorlog die aanvatte op 23 juli 1983 en eindigde op 19 mei 2009, waaraan u deelnam

als medewerker van de politieke afdeling en de inlichtingendienst van het LTTE, wordt beschouwd als een niet-internationaal gewapend conflict in de zin van artikel 8, paragraaf 2, lid c en e van het Statuut van Rome. Binnen deze bepalingen, waarbij sprake is van een gewapend conflict dat niet internationaal van aard is, worden oorlogsmisdaden gedefinieerd als ernstige schendingen van gemeenschappelijk artikel 3 van de Verdragen van Genève van 1949; en andere ernstige schendingen van de wetten en gebruiken die gelden in geval van gewapende conflicten die niet internationaal van aard zijn, binnen het gevestigde kader van internationaal recht. Art 8, par 2, lid c van het Statuut van Rome luidt als volgt: "In geval van een gewapend conflict dat niet internationaal van aard is, ernstige schendingen van artikel 3 van ieder van de vier Verdragen van Genève van 12 augustus 1949, te weten een van de volgende handelingen begaan tegen personen die niet rechtstreeks deelnemen aan de vijandelijkheden, waaronder leden van strijdkrachten die hun wapens hebben neergelegd en degenen die buiten gevecht zijn gesteld door ziekte, verwondingen, gevangenschap of andere oorzaken: i. geweldpleging gericht op het leven en de lichamelijke integriteit, inzonderheid alle vormen van moord, verminking, wrede behandeling en marteling; ii. aantasting van de persoonlijke waardigheid, inzonderheid vernederende en ontterende behandeling; iii. het nemen van gijzelaars; iv. het uitspreken van vonnissen en tenuitvoerleggen van executies zonder voorafgaand vonnis uitgesproken door een op regelmatige wijze samengesteld gerecht dat alle gerechtelijke waarborgen biedt die algemeen als onmisbaar worden erkend". Artikel 8, par 2, lid e van het Statuut van Rome luidt als volgt: "Andere ernstige schendingen van de wetten en gebruiken die gelden in geval van gewapende conflicten die niet internationaal van aard zijn, binnen het gevestigde kader van het internationaal recht, te weten een van de volgende handelingen: i. het opzettelijk richten van aanvallen op de burgerbevolking als zodanig of op burgers die niet rechtstreeks aan de vijandelijkheden deelnemen; ii. het opzettelijk richten van aanvallen op gebouwen, materieel, medische eenheden en transport, en personeel dat gebruik maakt van de emblemen van de Verdragen van Genève overeenkomstig het internationaal recht; iii. het opzettelijk richten van aanvallen op personeel, installaties, materieel, eenheden of voertuigen betrokken bij humanitaire hulpverlening of vredesmissies overeenkomstig het Handvest van de Verenigde Naties, voorzover deze recht hebben op de bescherming die aan burgers of burgerdoelen wordt verleend krachtens het internationaal recht inzake gewapende conflicten; iv. het opzettelijk richten van aanvallen op gebouwen gewijd aan godsdienst, onderwijs, kunst, wetenschap of caritatieve doeleinden, historische monumenten, ziekenhuizen en plaatsen waar zieken en gewonden worden samengebracht, voorzover deze niet worden gebruikt voor militaire doeleinden; v. het plunderen van een stad of plaats, ook wanneer deze bij een aanval wordt ingenomen; vi. het toepassen van verkrachting, seksuele slavernij, gedwongen prostitutie, gedwongen zwangerschap zoals gedefinieerd in artikel 7, tweede punt, f, gedwongen sterilisatie en andere vormen van seksueel geweld die een ernstige schending zijn van de Verdragen van Genève; vii. het onder de wapenen roepen of het in militaire dienst nemen van kinderen beneden de leeftijd van vijftien jaar bij strijdkrachten of hen gebruiken voor actieve deelname aan vijandelijkheden; viii. het bevel geven tot verplaatsing van de burgerbevolking om redenen die verband houden met het conflict, tenzij de veiligheid van de betrokken burgers of dwingende militaire redenen dit vereisen; ix. het op verraderlijke wijze doden of verwonden van een vijandelijke strijder; x. het verklaren dat geen kwartier zal worden verleend; xi. het onderwerpen van personen die zich in de macht van een andere partij bij het conflict bevinden aan lichamelijke verminking of aan geneeskundige of wetenschappelijke experimenten van welke aard ook, die niet door de geneeskundige behandeling worden verantwoord, noch in hun belang worden uitgevoerd, en die de dood ten gevolge hebben of de gezondheid van die persoon of personen ernstig in gevaar brengen; het vernietigen of in beslag nemen van eigendommen van een tegenstander tenzij deze vernietiging of inbeslagneming dringend vereist is als gevolg van de dwingende omstandigheden van het conflict."

De uitsluitingsclausule betreft niet enkel directe daders van dergelijke misdrijven maar ook medeplichtigen en/of medeverantwoordelijken voor zover deze hebben gehandeld met kennis van de praktijken en geen enkele omstandigheid hen van hun individuele (strafrechtelijke) verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid vrijstelt. Artikel 12 (3) van de Kwalificatierichtlijn stelt in dit verband dat "Lid 2 (artikel 12 (2)) is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de in dat lid genoemde misdrijven of daden". Artikel 25 lid 3 van het Statuut van Rome, dat handelt over individuele strafrechtelijke aansprakelijkheid, stelt op zijn beurt dat "een persoon strafrechtelijk aansprakelijk en strafbaar voor een misdaad (is) waarover het Hof rechtsmacht bezit, indien die persoon: a. een dergelijke misdaad pleegt hetzij als individu, hetzij gezamenlijk met of door middel van een andere persoon, ongeacht of die andere persoon strafrechtelijk aansprakelijk is; b. opdracht geeft tot, verzoekt om of beweegt tot het plegen van een dergelijke misdaad die feitelijk plaatsvindt of waartoe

een poging wordt gedaan; c. teneinde het plegen van een dergelijk misdaad te vergemakkelijken, hulp biedt, medewerking verleent of anderszins bijstand biedt bij het plegen daarvan of een poging tot het plegen, waaronder het verschaffen van de middelen tot het plegen; d. op andere wijze meewerkt aan het plegen of een poging tot het plegen van een dergelijke misdaad door een groep personen die handelt met een gemeenschappelijk doel. Deze medewerking moet opzettelijk zijn en moet hetzij: i. worden verleend met het doel de criminele activiteit of het criminele doel van de groep te vergemakkelijken, ingeval een dergelijke activiteit of doel een misdaad oplevert waarover het Hof rechtsmacht bezit; hetzij ii. worden verleend met kennis van de bedoeling van de groep om de misdaad te plegen; e. met betrekking tot de misdaad van genocide, rechtstreeks en openlijk anderen ertoe aanzet om genocide te plegen; f. een poging doet om een dergelijke misdaad te plegen door stappen te nemen, waardoor de uitvoering van de misdaad wezenlijk in gang wordt gezet, maar de misdaad niet wordt voltrokken ten gevolge van omstandigheden die onafhankelijk zijn van de wil van de persoon. Een persoon die de poging tot het plegen van de misdaad evenwel staakt of anderszins de voltrekking van de misdaad verhindert, is niet strafbaar krachtens dit Statuut voor de poging tot het plegen van de misdaad, indien die persoon volledig en vrijwillig van het misdadig oogmerk heeft afgezien." Zoals blijkt uit artikel 25 (3) (d) kan individuele verantwoordelijkheid ook vastgesteld worden door zich te richten op de groep waarmee de asielaanvrager geassocieerd wordt. Zoals aangegeven in paragraaf 59-62 (hoofding Organisations which commit violent crimes or incite others to commit them) van de UNHCR Background Note on the Application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees volstaat lidmaatschap van een organisatie die gewelddadige misdrijven pleegt of anderen aanzet om deze te plegen op zich niet om een persoon uit te sluiten van de Vluchtelingenstatus. In overweging moet worden genomen of de asielaanvrager persoonlijk betrokken was bij daden van geweld van dergelijke organisatie of welbewust op substantiële wijze bijgedragen heeft aan dergelijke handelingen, dit in het volle besef van haar doelstellingen, methoden, activiteiten en plannen voor het plegen van handelingen in strijd met Artikel 1 F (a-c).

Op 18 mei 2009 kwam er een einde aan de burgeroorlog in Sri Lanka met de overgave van het LTTE en de dood van de leider van deze organisatie, Vellupilai Prabhakaran. Sinds het einde van de jaren 1980 tot begin 2009 controleerde het LTTE grote delen van het Noorden en het Oosten van Sri Lanka. Het leidde er een de facto staat. In de gebieden die het controleerde bouwde het haar eigen systeem van rechtshandhaving, eigen belastingheffingen, eigen immigratiedienst, banken en sociale diensten uit. Ook het militaire apparaat, met een land-, zee- (Sea Tigers) en luchtmacht (Air Tigers) en een eigen militaire inlichtingendienst (TOSIS) werd in die periode volledig uitgebouwd. Hierbij werd gretig gebruik of misbruik gemaakt van de periode van staakt-het-vuren (Ceasefire Agreement, CFA) dat begin 2002 werd afgekondigd tussen de regeringstroepen en het LTTE. Dat het LTTE dit staakt-het-vuren niet ernstig nam, bleek reeds in april 2003 toen ze het staakt-het-vuren eenzijdig opzegden. De Raad van de Europese Unie besliste op 29 mei 2006 om het LTTE als een terroristische organisatie te beschouwen. Om in haar politieke doelstellingen te slagen, maakte het LTTE immers gebruik van zowel militaire daden als van daden van terrorisme. In augustus 2006 herbegon de oorlog (Eelam IV of eindstrijd) na de afsluiting door het Sri Lankaanse leger van de A9 grensweg. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie in het administratief dossier wordt toegevoegd, blijkt dat het LTTE zich doorheen haar bestaan als organisatie schuldig heeft gemaakt aan ernstige schendingen van het internationale humanitaire recht en het internationale recht inzake de mensenrechten en dat hierbij in bepaalde gevallen sprake was van oorlogsmisdrijven en misdaden tegen de menselijkheid. Deze schendingen werden uitgebreid beschreven in diverse VN-publicaties en andere publicaties van ondermeer Human Rights Watch, Child Soldiers International, US State Department en Amnesty International. Het gaat hierbij om praktijken zoals gedwongen recruterij, met inbegrip van heel wat kinderen; het inzetten van kindsoldaten; gedwongen tewerkstelling van burgers; het beperken van de bewegingsvrijheid van burgers; het voorkomen dat burgers gebieden onvluchten waar actief gevochten wordt; het doden van burgers die willen ontsnappen aan de controle van het LTTE; het intimideren, mishandelen en doden van politieke tegenstanders; het gebruik van folterpraktijken; het gebruik van burgers als menselijk schild, het gebruik van militair materiaal in de nabijheid van burgers; het doden van burgers via zelfmoordaanslagen; het verdrijven van burgers uit hun huizen en het doden van moslims en Singhalese burgers. Al deze beschreven misdrijven en mensenrechtenschendingen zijn terug te vinden onder de voornoemde bepalingen van artikel 7 en 8 van het Statuut van Rome.

Tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal beschreef u uitvoerig uw activiteiten en uw taken binnen het LTTE. In 2001 werd u gedwongen ingelijfd in het LTTE. Na een militaire training van 45

dagen werd u ondergebracht bij de financiële afdeling van het LTTE, waar u eerst een financiële opleiding van 6 maanden werd aangeboden. Vervolgens werd u aangesteld als verantwoordelijke voor regio Vanni Oost voor de verkoop van bier en arak voor het LTTE. Deze functie viel onder de afdeling 'Elanth Tendra Vaanipam', een subdivisie van de financiële afdeling van het LTTE. U was in deze functie verantwoordelijk voor een team van 40 tot 45 personen. Tot mei 2009 of gedurende niet minder dan acht jaar bekleedde u deze verantwoordelijke functie. Het was pas wanneer u door het verloop van de oorlog gedwongen werd met deze activiteiten te stoppen, dat u dit ook daadwerkelijk deed. U bleef tot u op 6 mei 2009 gewond geraakte door een kogel in de elleboog actief in het LTTE. Twaalf dagen later hield de oorlog op met de totale militaire annihilatie van het LTTE. U gaf te kennen met uw activiteiten voor de financiële afdeling van het LTTE een gemiddelde dagomzet te hebben gehaald van 200.000 Sri Lankaanse roepies. Gesteld mag dan ook worden dat u hiermee een belangrijke financiële bijdrage leverde aan de fondsenwerving van het LTTE, geldelijke bijdrages die overigens noodzakelijk waren om het dure militaire apparaat van het LTTE verder uit te bouwen. Gesteld kan dan ook worden dat u op financiële wijze de misdrijven begaan door het LTTE heeft ondersteund. U legde in verband met uw activiteiten en verantwoordelijkheden in die periode duidelijke en geloofwaardige verklaringen. Door deze betekenisvolle functie te bekleden in het LTTE maakte u zich medeplichtig aan hogervermelde misdrijven begaan door het LTTE. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat vele van hierboven opgesomde schendingen van het internationaal humanitair recht en van het internationale recht inzaken mensenrechten begaan door het LTTE werden begaan in de periode dat u lid was van het LTTE en verantwoordelijkheid droeg binnen deze organisatie. Ten aanzien van u kan derhalve worden aangenomen dat u weet heeft gehad of had behoren te hebben van de betreffende misdrijven. Gezien uw positie in het verleden in het LTTE - u zou zelfs, zo gaf u te kennen, omwille van uw jarenlange inzet in het LTTE bij overlijden postuum recht hebben gehad op de militaire rang van luitenant -, kan tevens gesteld worden dat u geacht wordt ingestemd te hebben met alle activiteiten van deze organisatie en zich ervan bewust te zijn door uw eigen positie en activiteiten binnen deze organisatie dergelijke misdrijven mee mogelijk gemaakt te hebben. Uw gedwongen inlijving in 2001 vormt evenwel in hoofdte van uzelf geen voldoende verschoningsgrond om u vrij te pleiten van individuele verantwoordelijkheid. Het verplichte karakter van een inlijving verleent immers geen vrijbrief tot het begaan van daden die ressorteren onder artikel 1, par F (a) van de Vluchtelingenconventie. Bovendien kunnen er enkele bedenkingen gemaakt worden bij het door u beweerde gedwongen karakter van uw inlijving. Zo beweerde u in november 2001 gedwongen ingelijfd te zijn. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal blijkt dat in december 2001 het tot een staakt-het-vuren kwam tussen het LTTE en het regeringsleger, wat uitmondde in de ondertekening op 22 februari 2002 van een formeel staakt-het-vurenakkoord (Cease Fire Agreement). Dat het LTTE in deze periode zou overgaan zijn tot uw gedwongen inlijvingen overtuigt derhalve maar matig. Het gegeven dat u in 1999 geraakte u gewond aan het hoofd en been bij een morteraanval uitgevoerd door het leger in Murasummoddai doet bovendien het vermoeden rijzen dat u reeds ten tijde van de Eelam III oorlog (1995-2001) actief was in het LTTE. Uw latere functie binnen de financiële afdeling zou derhalve als een gunst voor bewezen diensten kunnen zijn toegewezen. Het zou tevens kunnen verklaren waarom u in 2002 toestemming kreeg van de Tijgers om te huwen. U heeft bovendien ook nooit blij gegeven zich in de periode 2002 tot mei 2009 ooit te hebben willen distantiëren van deze organisatie.

Om alle voorgaande redenen dient u te worden uitgesloten van bescherming onder de Vluchtelingenconventie in de zin van artikel 1, par. F (a) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. Om bovenvermelde redenen en op basis van art. 55/4 a) van de Vreemdelingenwet dient u tevens te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.

Niettegenstaande bovengaande bevindingen meent de Commissaris-generaal evenwel dat in de huidige omstandigheden het niet aangewezen is dat u gedwongen zou worden teruggeleid naar uw land van herkomst, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

De rest van de door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen te doen wijzigen. Uw identiteit, familiale en medische situatie en na-oorlogse detentie door de Sri Lankaanse autoriteiten wordt niet door mij betwist.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet meen ik dat u uitgesloten dient te worden van bescherming onder de Vluchtelingenconventie alsook van bescherming onder de subsidiaire beschermingsstatus.“

De Raad stelt vast dat de zinsnede “*waaraan u deelnam als medewerker van de politieke afdeling en de inlichtingendienst van het LTTE*” op een materiële vergissing berust en moet worden geschrapt.

1.3. Stukken

Ter terechtzitting legt verzoeker een nota neer met twee medische attesten van Dr. C. M. en Dr. S. H., beiden aan Dr. D. T..

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert de schending aan van “*Conventie van Genève van 28 juli 1951, van het artikel 3 EVRM van de 4 november 1950, goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, van artikelen 48/3, 48/4, 48/7, 55/2, 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikelen 4 en 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*”.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker werd in 1973 in Jaffna geboren, waar hij tot 1995 verbleef, toen hij verhuisde naar een kennis van zijn vader in Kandawalai, Vanni. Verzoeker werd in 1999 gewond door een mortieraanval van het Sri Lankaanse leger. Verzoeker legde medische attesten voor waaruit moet blijken dat een mortierscherf in zijn hoofd achterbleef die niet kan verwijderd worden en voorts heeft hij mortierscherven in zijn been. Verzoeker stelt in november 2001 na gedwongen te zijn gerekruteerd door het LTTE, 45 dagen training en zes maanden opleiding gekregen te hebben. Hij werd aangewezen als verantwoordelijke van het Vanni Oost Kantoor van de subdivisie *Elanth Tendra Vaanipam* (financiële afdeling) van het LTTE, waar hij 10 à 12 rechtstreekse medewerkers had die de administratieve en financiële aspecten (klerk, boekhouder, audit...) regelden van de verkoop van bier en arak en waarbij er telkens twee à drie personen op de 12 verkooppunten in de regio werkten (gehoor p. 11). Verzoeker gaf aldus leiding aan 40 à 45 “*gewone burgers uit PTK*”, die niet gedwongen waren ingelijfd maar daar werkten omdat ze “*behoren tot een heldengezin of een strijdersgezin*” (gehoor p. 11). Verzoeker verdiende 5000 en later 7250 roepies per maand. De laatste maand tijdens het eindoffensief van de oorlog werd verzoeker opgedragen gewonde tijgers naar het ziekenhuis van de tijgers te brengen. Hij werd hierbij gewond op 6 mei en kreeg een ook kogel in de elleboog. Verzoeker verklaart nooit te hebben deelgenomen aan de gewapende strijd (gehoor p. 12). Op 16 mei 2009 geeft verzoeker zich over aan het Sri Lankaanse leger. Hij werd in verschillende detentie- en legerkampen ondergebracht tot hij op 5 juni 2011 werd vrijgelaten. Verzoeker werd in elk kamp uitgebreid verhoord door leden van de CID en werd hierbij gefolterd. Na zijn vrijlating werd hij zes maanden gevolgd en daarna kreeg hij een meldingsplicht opgelegd.

3.2. Verzoekers activiteiten voor het LTTE worden door de verwerende partij niet betwist. Gezien verzoekers gedetailleerde en aannemelijke verklaringen en de (in)directe bewijzen die verzoeker heeft bijgebracht, acht ook de Raad verzoekers activiteiten voor het LTTE geloofwaardig. Steunend op de

UNHCR (*UN High Commissioner for Refugees*) *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Sri Lanka* van 21 december 2012 besluit de commissaris-generaal hieruit dat personen zoals verzoeker die verdacht worden van banden met het LTTE, waaronder ook voormalige LTTE strijders of andere medewerkers als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. De commissaris-generaal besluit dan ook dat in hoofde van verzoeker een vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag in aanmerking worden genomen.

3.3. De bestreden beslissing wijst er op, wat de UNHCR in deze richtlijnen ook benadrukt, “dat ‘rehabilitees’ (vroegere LTTE leden die na de oorlog in rehabilitatiecentra werden vastgehouden), tevens zoals u, na hun vrijlating blijvende problemen kunnen ondervinden met de autoriteiten. Bij dit alles merkt het UNHCR evenwel ook op dat asielaanvragen van personen die verdacht worden van banden met het LTTE, in het bijzonder voormalige kaderleden, ongeacht of zij betrokken waren bij militaire operaties, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de asielaanvraag, moeten onderzocht worden op mogelijke uitsluiting van de vluchtelingenstatus. Een bijzondere aandacht moet volgens UNHCR hierbij worden besteed aan voormalige strijders van het LTTE. UNHCR stelt hierbij dat mogelijke uitsluiting op grond van betrokkenheid bij oorlogsmisdrijven en ernstige mensenrechtenschendingen, overeenkomstig artikel 1 F (a) van de Vluchtelingenconventie, van bijzonder belang is in de Sri Lankaanse context.”. Aldus heeft de commissaris-generaal met reden nagegaan wat verzoekers aandeel was in de activiteiten van het LTTE en de burgeroorlog.

3.3.1. De bestreden beslissing besluit in casu dat “Gesteld mag dan ook worden dat u hiermee een belangrijke financiële bijdrage leverde aan de fondsenwerving van het LTTE, geldelijke bijdrages die overigens noodzakelijk waren om het dure militaire apparaat van het LTTE verder uit te bouwen. Gesteld kan dan ook worden dat u op financiële wijze de misdrijven begaan door het LTTE heeft ondersteund. (...) Door deze betekenisvolle functie te bekleden in het LTTE maakte u zich medeplichtig aan hogervermelde misdrijven begaan door het LTTE” en “Ten aanzien van u kan derhalve worden aangenomen dat u weet heeft gehad of had behoren te hebben van de betreffende misdrijven. Gezien uw positie in het verleden in het LTTE - u zou zelfs, zo gaf u te kennen, omwille van uw jarenlange inzet in het LTTE bij overlijden postuum recht hebben gehad op de militaire rang van luitenant -, kan tevens gesteld worden dat u geacht wordt ingestemd te hebben met alle activiteiten van deze organisatie en zich ervan bewust te zijn door uw eigen positie en activiteiten binnen deze organisatie dergelijke misdrijven mee mogelijk gemaakt te hebben. Uw gedwongen inlijving in 2001 vormt evenwel in hoofde van uzelf geen voldoende verschoningsgrond om u vrij te pleiten van individuele verantwoordelijkheid”.

3.4. Verzoeker voert aan dat het CGVS niet op een precieze wijze bepaald heeft welke oorlogsmisdrijven en misdaden tegen de menselijkheid hij persoonlijk zou hebben gepleegd en alleen verschillende schendingen citeert die het LTTE en niet verzoeker zou gepleegd hebben. Verzoeker citeert diverse rechtspraak. Verzoeker benadrukt dat hij gedwongen werd om bij het LTTE te werken en geprobeerd heeft weg te lopen en verduidelijkt “ik werd gedwongen om bij LTTE te werken, na korte training heb ik doorgegeven dat ik niet wilde oorlog voeren en hierdoor heeft LTTE mij geplaatst bij financiële afdeling, verkoop van bier etc., dus ik had keuze of verkoop of vechten/oorlogvoerend, dit is levensgevaarlijk. Dus ik koos voor verkoop. Ik was niet volledig verantwoordelijk voor verkoop, er waren meerdere leiders boven mij zoals mijn direct leider S.. Mijn taak was het logistieke gedeelte van verkoop, mijn verantwoordelijk was per locatiepunt verkoop controle, dagelijks omzet controle, alleen cijferwerk. Heb nooit cash geld in handen gehad”. Verder stelt verzoeker dat het eenvoudige behoren bij het LTTE niet voldoende is om hem van bescherming onder de Vluchtelingenconventie alsook van bescherming onder de subsidiaire beschermingsstatus uit te sluiten. Het CGVS heeft de bewijslast. De tegenpartij heeft absoluut niet bewezen dat verzoeker persoonlijk dergelijke misdaden heeft begaan of getuige is geweest. Hij betwist tevens dat hij op de hoogte was van de schendingen die het LTTE zou hebben gepleegd en beklemtoont dat hij nooit getuige is geweest van dergelijke misdaden en nooit beoordeeld werd voor dergelijke misdaden.

3.5. Verzoeker voert daarbij de schending aan van “artikel 12 (3) van de Kwalificatierichtlijn”.

3.6. Artikel 12 (3) van de Kwalificatierichtlijn werd omgezet in artikel 55/2 van de vreemdelingewet en luidt als volgt: “Een vreemdeling wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer hij valt onder artikel 1 D, E of F van het Verdrag van Genève. Dit is van ook toepassing op personen die wetens en

willens aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de in artikel 1 F van het Verdrag van Genève genoemde misdrijven of daden”.

Artikel 1 F van het Verdrag van Genève luidt: *“De bepalingen van dit Verdrag zijn niet van toepassing op een persoon ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen, dat: 1. hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan, zoals omschreven in de internationale overeenkomsten welke zijn opgesteld om bepalingen met betrekking tot deze misdrijven in het leven te roepen”.*

Artikel 25 lid 3 van het Statuut van Rome, dat handelt over individuele strafrechtelijke aansprakelijkheid stelt dat *“een persoon strafrechtelijk aansprakelijk en strafbaar voor een misdaad (is) waarover het Hof rechtsmacht bezit, indien die persoon: (...) d. op andere wijze meewerkt aan het plegen of een poging tot het plegen van een dergelijke misdaad door een groep personen die handelt met een gemeenschappelijk doel. Deze medewerking moet opzettelijk zijn en moet hetzij: i. worden verleend met het doel de criminele activiteit of het criminele doel van de groep te vergemakkelijken, ingeval een dergelijke activiteit of doel een misdaad oplevert waarover het Hof rechtsmacht bezit; hetzij ii. worden verleend met kennis van de bedoeling van de groep om de misdaad te plegen”.*

3.7. Over de functie van verzoeker bestaat geen betwisting. Verzoeker was verantwoordelijk voor het financieel toezicht op de verkoop binnen het filiaal Vanni Oost. Zijn functie verandert weinig gedurende de zeven jaar (midden 2002 – april 2009) dat hij voor het LTTE werkte: *“Is uw functie nog geëvolueerd tussen 2002 en 2009. Kreeg u er in die periode nog verantwoordelijkheden bij?”* *“Ja, eigenlijk deed ik ditzelfde werk tot 2009; aanvankelijk kreeg ik een hulpje later moest ik dit opnieuw doen. Aanvankelijk werden de goederen naar de branches gebracht door de Tijgers; later moest ik dit zelf regelen.”* (gehoor p. 6). Indien verzoeker inderdaad een relatief grote omzet genereerde *“1 dag gemiddelde omzet van al mijn branches 200.000 roepies”* dan verklaart hij tevens dat *“Trouwens geld hanteren gebeurde niet op mijn naam; niet door mij; ging rechtstreeks naar de ban[k]; en door bank werden de lonen uitbetaald; anders per cheque.”* (gehoor p. 11).

3.7.1. Verzoeker had dus een baan bij het LTTE en werkte in loondienst. De winst van de verkoop van sterke drank ging geheel naar het LTTE. De bestreden beslissing lijkt te veronderstellen dat verzoeker deze baan heeft verkregen omwille van bewezen diensten en hij dus al vóór zijn gedwongen rekrutering in november 2001 voor het LTTE zou gewerkt hebben en mogelijk daar zijn verwondingen in 1999 zou hebben opgelopen. Indien inderdaad mogelijk is dat dergelijke opdrachten een compensatie zijn voor bewezen diensten, dan kan dit niet blijken uit het administratief dossier. Verzoeker werd op het CGVS hierover kort ondervraagd maar zijn antwoorden kunnen deze veronderstelling niet ondersteunen. Verzoeker verklaarde van bij de aanvang de omstandigheden van het ongeluk en het tijdstip waarbij hij in 1999 werd gewond, met name tijdens een militaire aanval van het Sri Lankaanse leger op de *Elephant pass* terwijl hij een palmboom aan het vervoeren was met een tractor. Verzoeker was toen 24 jaar. Ter terechtzitting verklaart verzoeker zich nader en licht toe dat hij enerzijds op voorspraak van de familie van zijn vrouw alsook van een goede vriend die verzoeker eerder hielp aan medicijnen voor diens zoon en anderzijds omwille van zijn verwondingen een administratieve functie kon krijgen. Verzoeker kende toen al zijn huidige vrouw en haar broer was bij het LTTE. Een broer van zijn vrouw was gesneuveld in de LTTE strijd. Dat verzoeker gerekruteerd werd in een periode van het staakt-het-vuren, kan zijn aanstelling bij de bestuurlijke diensten verder ondersteunen. Immers, in zoverre het LTTE deze periodes van tijdelijk bestand al respecteerde, heeft het in deze maanden ook haar structuur versterkt en naast militaire ook andere taken behorend tot de staatshuishouding, de ordehandhaving, het onderwijs en de medische sector (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat verzoeker vóór 1999 tot het LTTE behoorde, noch dat hij zich toen schuldig zou gemaakt hebben aan misdaden zoals bepaald in artikel 1 F van het Verdrag van Genève.

3.7.2. Ook de commissaris-generaal stelt in de bestreden beslissing vast dat het LTTE niet alleen over een eigen militair apparaat beschikte, doch tevens over *“een eigen systeem van rechtshandhaving, eigen belastingheffingen, eigen immigratiediensten, banken en sociale diensten”* waarbij *“het [LTTE] leidde er een de facto staat”*. Zoals uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie kan blijken kwamen bepaalde zones van het Tamilgebied geheel in handen van het LTTE. Volgens het rapport van *Human Rights Watch War on the Displaced, Sri Lankan Army and LTTE Abuses against*

Civilians in the Vanni (februari 2009) werd de bewegingsvrijheid van de mensen in LTTE-gebieden niet enkel sterk gecontroleerd en beperkt om veiligheidsredenen maar ook als onderdeel van de gedwongen rekrutering en om belastingsredenen. Verzoeker zat in een dergelijke situatie. 2 jaar na zijn verwondingen werd verzoeker gerekruteerd. Hij probeerde te ontkomen maar werd gevat en kaal geschoren zodat hij herkenbaar was en het te gevaarlijk werd om opnieuw te ontsnappen. Bovendien behoorde de familie van zijn toenmalige verloofde en latere echtgenote tot de LTTE.

3.7.3. Slechts tijdens de eindstrijd werd verzoeker als hulpverlener ingezet op het strijdveld (zie CGVS-gehoor p. 6-7): *“de laatste maand van de eindoorlog; toen konden wij ons werk niet meer voorzetten; toen moest ik tractor rijden; naar het slagveld gaan om gewonde Tijgers te vervoeren. Op 6 mei; tijdens die werkzaamheden met de Tractor ben ik gewond geraakt; toen trof ik een kogel aan mijn elleboog.”* en *“eigenlijk vroegen de tijgers mij te gaan vechten; ik weigerde daarom moest ik die tractor rijden.”*. Verzoeker benadrukt meermaals uitdrukkelijk nooit aan de gevechten te hebben deelgenomen of ingezet te zijn aan de frontlinie (gehoor p. 12) en geeft geloofwaardige toelichtingen bij de activiteiten die hij wel heeft vervuld (gehoor p. 13).

Verzoeker werd door het CGVS grondig ondervraagd over zijn mogelijke getuigenis bij oorlogsmisdaden of misdaden tegen de menselijkheid tijdens het eindoffensief: *“Er bestaat een rapport van de Verenigde Naties waarin het LTTE ervan wordt beticht in de periode eind 2008 tot mei 2009 heel wat oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid te hebben gepleegd. Bent u ooit getuige geweest van dergelijke misdrijven?”* *“Nee, ik deed enkel dit werk voor de financiële afdeling”* *“Ik wil weten of u getuigen bent geweest van dergelijke misdaden als aanwezige op het terrein?”* *“Nee, niet met mijn eigen ogen. Ja, ik heb het horen zeggen; bij mijn geval ze hebben mij steeds aangedrongen om lid te worden; zo werd ik lid; bij de laatste strijd werden jonge jongens opgepakt en meegenomen; dat heb ik van mijn eigen ogen gezien.”* *“Wat heeft u nog gezien?”* *“Ja, dat de jongeren niet wilden meegaan; ze werden onder dwang meegenomen; ze gilden en schreeuwden; werden met bestelbussen meegevoerd.”* *“Waar en wanneer bent u daar getuige van geweest?”* *“Dat vond plaats in Pokkanai; juiste maand weet ik niet”* *“Welke tijdsperiode?”* *“Maand maart of april 2009”* *“Er wordt in dit rapport ook gemeld dat er heel wat burgers werden vermoord door het LTTE tijdens de laatste maanden van de oorlog. Bent u daar getuige van geweest?”* *“Daar ben ik niet echt zeker van; dat deden zowel het leger als de tijgers; ik heb wel lijken gezien tijdens die tocht; maar door wie ze doodgeschoten waren weet ik niet.”* *“U heeft nooit Tijgers burgers zien doden tijdens de laatste maanden van de oorlog?”* *“Nee, zo een gelegenheid heb ik niet gehad.”* *“Heeft u ooit burgers Tijgers zien doden?”* *“Nee”* *“Want ook dat gebeurde vaak?”* *“Toen ik in detentie zat; praten de anderen wel over dat de tijgers burgers doden.”* *“Bent u er getuige van geweest dat de Tijgers burgers beletten te vertrekken (ook dit zou op grote schaal gebeurd zijn)?”* *“Nee, ik ben daar niet getuige van geweest; tijgers zouden wel mensen doodgeschoten hebben”* *“Die plek in Mullivaikal was op het einde van de oorlog heel klein. De tijgers zaten daar samen met de burgers; daar zijn heel wat zaken gebeurd. Wat heeft u daar meegemaakt?”* *“Toen wij langs Wadduwachal liepen; langs de linkerzijde vonden gevechten plaats tussen leger en tijgers; terwijl wij aan de rechterzijde zaten; zagen wij heel wat lijken; van mensen; zowel oud als jong.”* *“Wat heeft u daar nog allemaal meegemaakt voor uw overgave?”* *“Ik heb zowel in de bussen als tractoren gezien; lijken lagen er gewoon doden in de bussen en in de tractoren.”* *“Er is heel wat gebeurd. Motierenregens langs de zijde van het leger; waarbij heel veel duizenden het leven lieten. Ook de Tijgers viseerden burgers. Ook door hun toedoen lieten velen het leven. Wat kunt u mij daarover vertellen?”* *“Door de mortieren vielen vele doden; maar ik zag eigenlijk niet de problemen tussen de burgers en de tijgers; de burgers zeiden tegen de tijgers praat niet hier met die walkie talkie want dan verwachten wij een mortier hier.”* (gehoor p. 17-18).

3.7.4. Echter indien verzoeker door de lijken en gewonden die hij zag en diende te transporteren, getuige is geweest van de gevolgen van de oorlogvoering en of van misdaden tegen de menselijkheid, dan kan hieruit geenszins blijken dat verzoeker aan deze misdaden zou hebben meegewerkt of deze anderszins gefaciliteerd hebben.

3.7.5. De commissaris-generaal heeft terecht nagegaan of verzoeker dient te worden uitgesloten van internationale bescherming omwille van zijn activiteiten voor het LTTE vóór 2009. De Raad kan de commissaris-generaal echter niet volgen in zijn conclusies nu er geen rekening werd gehouden met de vaststelling dat de Sri Lankaanse autoriteiten na langdurige en meervoudige ondervragingen waarvan sommige onder foltering, meenden dat verzoeker in vrijheid kon worden gesteld. Het wordt immer niet

betwist dat verzoeker op verschillende locaties en kampen herhaaldelijk is ondervraagd door meerdere afdelingen van de CID. De vaststelling dat de asielzoeker in zijn land van oorsprong niet (gerechtelijk) vervolgd wordt voor activiteiten en daden die het voorwerp uitmaken van zijn asielaanvraag, is wel degelijk relevant.

3.7.6. Verzoeker zat vast in LTTE gebied. Hij woonde en werkte in LTTE gebied. Hij heeft zijn leven uitgebouwd tijdens de lange burgeroorlog. Verzoeker huwde in 2002 traditioneel en is met enige vertraging, nu hij de diende te wachten op de toestemming van het LTTE, pas in 2005 wettelijk gehuwd. Verzoeker kreeg zijn eerste kind na 5 jaar, in 2008, omdat zijn vrouw intussen 2 kinderen verloor omwille van de oorlogsstress of door gebrek aan voldoende medische voorzorg en verzorging. Zoals verzoeker hebben vele Tamils die in LTTE gebied woonden zich (al dan niet vrijwillig) aangesloten bij het LTTE. De beoordeling van personen die wonen en werken in een spergebied en regio die onder het bewind viel van het LTTE is complex, alsook de kwalificatie van hun daden als oorlogscollaboratie, zeker wanneer deze strijd 27 jaar heeft geduurd (zie de informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Indien enig opportunisme niet vreemd is aan een situatie van onvrijwilligheid en dwang, dan kan dit er niet toe leiden verzoeker verantwoordelijk te stellen voor het oorlogsvoeren van het LTTE. Verzoeker voorzag in zijn leven door zijn baan als financieel verantwoordelijke voor de verkoop van sterke drank in een regio binnen Vanni. Ook zonder de verkoop van sterke drank in de regio had de oorlog zijn gang gegaan en zou dit geen kentering hebben gebracht in de oorlogsmisdaden die verwerende partij opsomt. Verzoeker kan zich uiteraard niet verschuilen achter onwetendheid over het oorlogsvoeren aangezien dit omwille van de lange duur van de burgeroorlog ieder volwassen persoon in verzoekers situatie niet kan zijn ontgaan. Verzoeker kan dus niet beweren dat hij onbekend was met de gevolgen van de strijd tussen het LTTE en het Sri Lankaase leger.

3.8. Daar waar de commissaris-generaal wijst op het Besluit 2006/379/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 mei 2006 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, om het LTTE (*Liberation Tigers of Tamil Eelam - Bevrijdingstijgers van Tamil Eelam*) formeel in te schrijven op de lijst van terroristische organisaties, dan worden in dit besluit van de Raad van de Europese Unie eveneens de Sri Lankaanse autoriteiten opgeroepen de cultuur van straffeloosheid en de gewelddaden in de door de regering gecontroleerde gebieden tegen te gaan en wordt verder aangegeven dat de opleving van het geweld niet enkel het werk is van het LTTE maar ook van de Sri Lankaanse autoriteiten.

Hieruit en uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie kan blijken dat beide strijdende partijen oorlogsmisdaden begingen en de oorlog zwaar toesloeg op de burgerbevolking.

Indien de Raad niet betwist *“dat het LTTE zich doorheen haar bestaan als organisatie schuldig heeft gemaakt aan ernstige schendingen van het internationale humanitaire recht en het internationale recht inzake de mensenrechten en dat hierbij in bepaalde gevallen sprake was van oorlogsmisdrijven en misdaden tegen de menselijkheid”* dan volstaan het lidmaatschap van of activiteiten voor het LTTE *an sich* niet om te concluderen tot een uitsluiting van de vluchtelingenstatus.

Immers het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het Hof) heeft op 9 november 2010 een arrest gewezen over de uitleg van artikel 12, tweede lid van de Kwalificatierichtlijn (C-57/09 en C-101/09, LJN: BO5518). De uitsluitingsgronden die zijn opgenomen in artikel 12, tweede lid van de Kwalificatierichtlijn komen overeen met artikel 1 (F) van het Vluchtelingenverdrag en zijn omgezet in artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet. Het Hof (Grote kamer) besluit “Artikel 12, lid 2, sub b en c, van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, moet aldus worden uitgelegd dat:

– *het feit dat een persoon heeft behoord tot een organisatie die wegens haar betrokkenheid bij terroristische daden op de in de bijlage bij gemeenschappelijk standpunt 2001/931/GVBV van de Raad van 27 december 2001 betreffende de toepassing van specifieke maatregelen ter bestrijding van het terrorisme opgenomen lijst is geplaatst, en de gewapende strijd van deze organisatie actief heeft gesteund, niet automatisch een ernstige reden is om aan te nemen dat deze persoon een „ernstig, niet-politiek misdrijf” heeft begaan of zich schuldig heeft gemaakt aan „handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties”;*

– in een dergelijke context slechts kan worden vastgesteld dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat een persoon een dergelijk misdrijf heeft begaan of zich schuldig heeft gemaakt aan dergelijke handelingen, na een beoordeling van de specifieke feiten van het concrete geval om uit te maken of door de betrokken organisatie gestelde handelingen voldoen aan de in die bepalingen gestelde voorwaarden en of, gelet op het door artikel 12, lid 2, geëiste bewijsniveau, de betrokken persoon individueel verantwoordelijk kan worden gesteld voor die daden”.

3.9. Het is belangrijk vast te stellen dat de Sri Lankaanse autoriteiten verzoekers oorlogsverleden grondig onderzocht hebben. Verzoeker stelt in het CGVS-gehoor dat hij, na zich op 17 mei 2009 in Omanthai als LTTE-lid te hebben bekendgemaakt, naar een school werd gebracht in Rampaikulam, waar hij zwaar mishandeld werd en tot juni 2009 bleef. Daarop werd hij tot maart 2010 naar het detentiekamp Tamil Maha Vidyalayam in Vavuniya gebracht, waar hij opnieuw verhoord werd door de CID, en vervolgens werd hij nog zes maanden vastgehouden in het luchtmachtkamp Thrukonomadu. Nadien werd hij overgebracht naar een legerkamp in Sempura waar hij “soort meditatielessen van die mensen van India” kreeg “en ook over de boeddhistische manier van leven kregen wij les in het detentiekamp” (gehoor p. 5), zes maanden vast zat en opnieuw “Hier werd ik verhoord door de CID; trouwens ook in Vavuniya. Kwamen er 3 of 4 CIDers om één persoon te verhoren; uit Colombo; ze hebben mijn hele levensverhaal gehoord; wat ik allemaal deed voor het LTTE; ook zij waren geïnteresseerd in het geld; waar het was”. Daarna werd verzoeker overgebracht naar Vavuniya Maruthamadu van “Waarschijnlijk eind april 2011. Tot mijn vrijlating op 5 juni 2011. Aan de hand van de brief laten wij je nu gaan; maar zodra we merken dat je enige contacten met het LTTE zou herstellen; dan zou je verdwijnen van het toneel; daarop lieten ze mij gaan en mijn neef stond garant voor mijn vrijlating. Na mijn vrijlating kwamen er mensen van de politie; CID van het leger en ook mensen van de minister van Kothaby; gemiddeld drie keer per week kreeg ik bezoek van deze mensen.” “Waarom?” “Steeds kreeg ik verhoren; omdat ik zei dat ik van de financiële afdeling kwam; dachten zij dat ik geld ergens verstopt had.” Dit gebeurde “Eerste 6 maanden geregeld en na 6 maanden kreeg ik de wekelijkse meldplicht in Selvanayagapurama (trincomalee)” “Bij politie/leger? Leger; eigenlijk CID van het leger” “Ja?” “Telkens kreeg ik een formulier met 50 tot 60 vragen met keuzes; ik moest steeds één antwoord aanvinken; zodat zij konden zien of ik LTTE-gedachten had. (gehoor p. 14-15)”.

3.10. Indien een zeker gewicht dient te worden gehecht aan de vaststelling dat de asielzoeker in zijn land van oorsprong niet gerechtelijk vervolgd wordt voor activiteiten en daden die het voorwerp uitmaken van zijn asielaanvraag, dan is dit slechts een van de elementen van de beoordeling, wat niet noodzakelijk dient te leiden tot eenzelfde conclusie als zijn nationale autoriteiten. Immers dat de asielzoeker door zijn nationale autoriteiten al dan niet werd gesanctioneerd of vrijgesproken voor daden die vallen onder 1F van de Vluchtelingenconventie, kan ingegeven zijn door motieven die verband houden met de criteria van de definitie van vluchteling maar ook om redenen die klemmen met de beoordeling van een asielaanvraag. Ook politieke redenen als redenen van machtswissel, een vorm van amnestie of een beoordeling in het kader van een nationale verzoening, kunnen de veroordeling of vrijpraak door de nationale autoriteiten hebben beïnvloed en kunnen tot wisselende conclusies leiden bij de beoordeling aan nood aan internationale bescherming.

3.10.1. De eigenlijke toedracht van verzoekers activiteiten zijn bekend bij de Sri Lankaase autoriteiten. De Sri Lankaanse autoriteiten hebben echter gemeend dat de graad van economische collaboratie van verzoeker onvoldoende was om hem van oorlogsmisdaden te beschuldigen en aan te houden. Uit de verklaringen van verzoeker is vooral gebleken dat de Sri Lankaanse autoriteiten meer geïnteresseerd waren in de informatie die verzoeker zou hebben over eventuele achtergebleven gelden en waarmee desgevallend toekomstige Tamil acties zouden gefinancierd kunnen worden. Er werden dan ook maatregelen genomen in dit verband. Verzoeker werd herhaaldelijk grondig ondervraagd, hij werd streng bewaakt, hij werd uiteindelijk kort heropgevoed, diende bij zijn vrijlating een document te ondertekenen dat hij geen contact zou opnemen met voormalige LTTE leden, hij werd gedurende de eerste zes maanden van zijn vrijlating geregeld ondervraagd over deze gelden en hij kreeg een meldingsplicht.

Het geheel van deze maatregelen wijst er op dat de Sri Lankaanse autoriteiten meenden dat verzoeker geen determinerende of sleutelpositie heeft gehad tijdens de oorlog en binnen het LTTE, die de loop van de oorlog heeft mede bepaald. Immers ook de Sri Lankaase autoriteiten weten dat de verkoop van sterke drank in elke oorlog gebeurt met of zonder de steun van de oorlogspartijen en de verkoop

bovendien niet enkel financiële winsten geeft maar ook de bevolking beïnvloedt op een wijze die op beide oorlogvoerende partijen zowel een positieve als negatieve strategische impact kunnen hebben.

3.10.2. De Sri Lankaanse autoriteiten hebben na grondig onderzoek van verzoekers activiteiten tijdens de burgeroorlog vastgesteld dat verzoeker tot de LTTE leden behoorde die na een korte heropvoeding kon worden vrijgelaten. Hieruit kan worden afgeleid dat de Sri Lankaanse autoriteiten meenden dat verzoeker als financieel verantwoordelijk werknemer van de LTTE voor de verkoop van sterke drank in een deelgebied van Vanni niet kan worden geacht zware (oorlogs)misdaden te hebben gepleegd. *In casu* is dit relevant nu het redelijk is te veronderstellen dat de Sri Lankaanse autoriteiten een vollediger beeld hebben van de financiële activiteiten van het LTTE dan wat internationaal bekend is en dus ook van verzoekers positie binnen het LTTE bestel. De beslissing van de Sri Lankaanse autoriteiten kan evenmin worden los gezien van de vaststelling die getrokken kan worden uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier, namelijk dat de Sri Lankaanse autoriteiten zich geenszins clement of laks opstellen naar personen die tijdens de burgeroorlog zware misdrijven hebben begaan of die een determinerende invloed hadden op het oorlogsgebeuren.

3.10.3. Indien de commissaris-generaal wijst op het Besluit 2006/379/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 mei 2006 tot uitvoering van artikel 2, lid 3 van Verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, om het LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam - Bevrijdingstijgers van Tamil Eelam) formeel in te schrijven op de lijst van terroristische organisatie, dan is dit op zich onvoldoende om elk lid van het LTTE die actief aan deze organisatie heeft meegewerkt uit te sluiten van de vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming. Verzoeker kan *in casu* in de periode dat hij bij het LTTE was, om de gezamenlijke bovenstaande redenen niet geacht worden een hoge verantwoordelijke positie te hebben ingenomen binnen het LTTE, noch mede verantwoordelijk gesteld worden voor "ernstige schendingen van het internationaal humanitair recht en het internationale recht inzake mensenrechten en dat hierbij in bepaalde gevallen sprake was van oorlogsmisdrijven en misdaden tegen de menselijkheid". Aldus kan *in casu* vastgesteld worden dat verzoeker voor zijn activiteiten vóór 2009 niet vervolgd werd door de Sri Lankaanse autoriteiten omwille van misdaden zoals bepaald onder artikel 55/2 van de Vreemdelingenwet.

3.10.4. Volledigheidshalve dient te worden toegevoegd dat de situatie in Sri Lanka nog steeds kan verontrusten voor personen die behoorden tot het LTTE. Verzoeker staat bekend als LTTE en zoals hoger gesteld heeft hij bij zijn vrijlating een document moeten ondertekenen dat hij elk contact met LTTE leden zou vermijden. Verzoeker werd echter in verband gebracht met een familielid die in april 2012 opgepakt werd naar aanleiding van het doorsturen aan de pers van bezwarend fotomateriaal over mishandelingen begaan door het Sri Lankaanse leger tijdens de burgeroorlog. Verzoeker is ook over deze feiten precies. Als gevolg van deze gebeurtenis werd verzoeker opnieuw gezocht. Verzoeker is meteen ondergedoken in Salli en daarna in Pankulam (Trincomalee) tot hij op 6 september 2012 via Mannar kon vertrekken naar India van waaruit hij op 2 oktober 2012 verder reisde naar Europa.

3.11. De Raad concludeert dan ook dat verzoeker onterecht werd uitgesloten van de status van vluchteling.

3.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij een vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.13. De aangehaalde middelen zijn gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK